

גבולות המדינה; פעולת-מחץ לאיגוף והשי-
מדת מיטב הכוח המצרי הלוחם בגזרת עזה
וחצייהאי סיני; הכתבת תנאי-שלום לשל-
טון מצרי אחרי הוצאת הצבא המצרי מכלל
שמוש. במקרה הגרוע ביותר, חשבו לוחמי
המגע, תרוויח ישראל כמה שנים של הפסקת-
נופש, עד שהצבא המצרי המושמד יוכל ל-
התארגן מחדש.

כדי החשבון הזה השתנה בינתיים
מיטרה. השתנו לא רק הנתונים ה-
צבאיים, אלא גם הפוליטיים.

המלחמה הבאה שוב לא תהיה
מלחמה בחזית אחת. אין ספק שי-
יכנסו למאבק כל כוחות מזרח
ויירדן, וכי החזית תשתרע ממשק
דן עד משק זקום. כמעט ואין גם
ספק שכל הצבאות הערביות ה-
אנה יפעלו תחת פיקוד אחיד.

במקרה זה, אין כל בטחון כי שאר החזי-
תות תהיינה שקטות, עת יתקופו חילות
צה"ל בדרום. המדינה תצטרך להיות מוכנה
להתקפה סודית-יריבית רצינית, ולהפריש
חלק ניכר של כוחותיה להגנה על חזית
זו.

אם לני הדרום עצמו השתנו הנתונים.
מטעמי בטחון אין כל אפשרות לפרסם ה-
ערכות מדויקות של המערך המצרי בעזה
וחצייהאי סיני. אולם יש לקבוע כי מערך
זה הוא חזק מאד, וכולל עד כ-75% של
הכוח המצרי הלוחם.

הוא מרוכז, לפי הדעותיו של עבד אל-
נאצר עצמו, מדרוט לרפיח וניצנה. לפני
שבועיים אמר עבד אל-נאצר לעיתונאי זר,
בראיון שתומצת גם ברדיו קאזירי: "אני
לא כך טיפש שאשים את כוחותי במקום שי-
ייה נוח לנתק אותם!"

יהיה דרוש כוח גדול מאד כדי
נתק ריכוז כזה, יבחי גדול עוד
יותר כדי להשמירו. יהיה דרוש
כוח גדול נוסף כדי להגן אותה שעדי
על דרום הארץ מפני פלישתן של
דיכיות מצריות אלה צפונה, כי
ציר עזה-תל-אביב או ציר ניצנה-
באר-שבע-הברון.

יתכן מאד שאותה שעה תהיה למצרים ה-
שליטה באוויר, גוסף על עליונות גדולה
בכלי-נשק.

אין זה מצב מייאש. אולם הוא רחוק מאד
מלעודד חלומות של מלחמה קצרה, או קלה,
או זולה, גם לולא היה קיים איום בהתער-
בות צבאית אמריקאית-בריטית לטובת ה-
ערבים.

אין פרוש הרבר שקיים בטחון כל-
שהו שלא תפרוץ מלחמה בשבוע הבא,
או בעוד חודש.

כאשר מרוכזים רכבות הייתה
בשטח כל כך קטן כנכוח עזה
סיני, ואשר חזק ניכר מנכוח ה-
רצועה תפוס חזק יחידות פלמטי
נות, יבחי ניצוץ קטן מאד להדליק
תבערה גדולה מאד. אין צורך כי
רמטכ"ל כדי להצית ניצוץ זה.
יבחי לעשות זאת כמעט כל מסי
כף.

אם תפרוץ מלחמה כזאת, לא תהיה רק
מלחמה בארבע חזיתות: החזית המצרית,
החזית הירדנית, החזית הסודית והחזית ה-
אווירית. החל מהשבוע קיים בטחון מוחלט
שתתחסף אליהן החזית החמישית: חזית ה-
פידאין, שתקיף את כל הארץ, על כל כבי
שהי וישוביה.

אותה סיכמה נדושה - "כל ה-
ארץ חזית, כל העם צבא" - שוב
לא תהיה אז סיכמה. היא תהיה
הגדרה של מציאות.

הדבר מחייב ראייה חדשה-בתכלית של ה-
מלחמה הבאה, ושל תפקיד כל אורח וחיל
בה. התכונות הפרטיזניות של הפלמ"ח, שהיו
פעם מטרה לחיצי לעג וקלס כה רבים,
חייבות לחזור למקום-הכבוד בהשקפת-עולמו
של החייל העברי.

החוליה הקטנה, הנעה במהירות, שאינה
קשורה ברשת אספקה מסוכנת וכבדה, שי-
מפקדה הצעיר נחון ביוזמה עצמית, תצטרך
לחזור משירי הציונבטרון לעולם ההחיה. היא
תמלא תפקיד חשוב מאד במלחמה הבאה.

אין זה לקח לעתיד הרחוק. אפילו
לא תחלק, מלחמה כללית, הרי מלחמת
הפידאין עלולה להתחדש בכל רגע. עובדה
זו חייבת לשנות באופן מכריע את
דמות החיים במדינה.



מאת
עמוס
קיניו

מי צחק מאדולף?

הוטרינר של המחוז. הוא שאל אותנו מהיכן אנחנו, ענינו
שמישראל.

"אם כך," אמר, "אתם ישראלים?"

"לא," ענינו, אנחנו ישראלים. "ישראלי הוא אורח ישראלי,"
אבל פה יש הרבה מאד ישראלים," אמר הוטרינר.

"הם הם," אמר ידידי. "האמנם?"

"כן," אמר הוטרינר, "הכפרים כאן מלאים ישראלים. הם
סוחרים כולם, הם זה."

"בישראל הם לא סוחרים כולם," אמר ידידי.

"אבל כאן כן," אמר הוטרינר. אחר הוסיף בחיוך ערמומי:
"האם נכון הוא שכל הישראלים הם קמצנים וסוחרים טובים,
אם לא לומר רמאים?"

הם לא יותר רמאים מכל מיני אנשים אחרים," אמר ידידי.
והואיל והיה בעל סבלנות, הסביר לו את כל עקרונות התורה
הציונית, על רדיפות היהודים באירופה ועוד כל מיני דברים.
הוטרינר לא הסכים. הוא אמר שבצרפת יש כל הזמן ראשי ממשלה
יהודים, אמרתי לו שלפי ידיעתי רק הסוחרים הצרפתים זרזים
יותר מהיהודים; לא מפני שאני חושב כך או שנושא זה מעסיק
אותי, אלא מפני שכדאי היה. הוא נעלב נורא, אבל היה קצת
גאה. זאת היתה מתמאה. הזמנו אותו לבקר בארץ, והוא אמר
שבדאי יגרשו אותו. אולי ידע על עצמו משהו שאנחנו לא ידענו.

לא אשמים שנוודי שם

משנה סוציאליסטית נוחה מאד בשעה זו לצרפת. גם
בחיון היה סוציאליסט. יצורים משונים אלה, שבעיני הימניים
הם קומוניסטים ובעיני השמאל הם פאשיסטים, דומים לכבשים



פוגאר

"האיש הזה הוא מסוכן"

מטרופות. הואיל והם פוחדים מכל דבר, אפילו מהפחד שלהם,
הם אינם עושים מאומה - אבל במרץ ובתקיפות.

שום ממשלה ימנית לא היתה מעיזה לעשות צעדים כה דרסטיים
ומטומטמים בדריכה כה אמיצה כשם שעושה זאת
ממשלה סוציאליסטית. אמר על כך פרנסואה מריאק השבוע:
מהי ממשלה סוציאליסטית? כיום אנו יודעים: זוהי אותה
ממשלה המבצעת דברים שהמדינה לא היתה סובלתם מידי שום
ממשלה ימנית."

ומה אמר על המצב בצפון אפריקה אותו פרנסואה הקורא
במדבר? בלעג פסימי: "אותם אנשים טובים העושים מלחמה
באלג'יר במקום לעשות שלום, בטוחים כי אין להם ברירה אחרת,
וכי המצב מכתוב את התנאים." והיכן לא ראינו שדווקא האנשים
הטובים בטוחים כי אין ברירה אלא להכריז מלחמה?
כמובן שהצרפתים אינם אשמים יותר מאחרים. כמה מרירות
הצטברה בהם לאחר שפינו את מקומם כהודו-סין - למי?
לאמריקאים. אילו לפחות היתה נשארת הודו-סין עצמאית, קשורה
איך שהוא לצרפת - חצי צרה. אבל רימו אותם. אך מה לעשות?
גם את האנגלים רימו, ופעם ירמו גם את האמריקאים. ומי יודע
איך תתפתח הטרגדיה האנושית של מיליון מתיישבים צרפתים
מאלג'יר, שבאמת אינם אשמים בזה שנולדו שם? לא שאלו אותם.

רבת היא עדיין ארץ החופש, למרות הכל. כאשר נאסר
עונאי דגול שהעז להביע דעות שאינן לרצון השלטון, עדיין
יוצאים כמה אנשי רוח גדולים להגן עליו. הפעם, כמו תמיד,
נאסר איש האובדורו. עתון שאנשיו נאסרים חדשות לבקרים,
בשל כמה הערות על ענייני צפון אפריקה. הקרבן שנבחר הפעם
היה שמן - קלוד בורדה, העורך הראשי. כתב על כך פרנסואה
מוריאק: "קלוד בורדה נאסר בהסכמתו של מסייה גי מולה,
אולי לפי הוראותיו. אנו מצפים להבעת הוקרה ואהדה מצדו
של מסייה טקסייה וינאקורי לראש ממשלתו, שעשה בדיוק
מה שהיה עושה הוא במקומו, ביום בו יתמנה לחבר ממשלה
בחסרו של פייר פודואר, ראש הממשלה." חיקו.

אין דבר, שחררו את קלוד בורדה באירח זמני, אבל בצפון
אפריקה העניינים יגיעו. כל מיני אנשים דואבים על העובדה
שצרפת עומדת להפסיד את צפון אפריקה. זה לא כל-כך נורא.
הנורא הוא שצרפת עלולה להפסיד גם את עצמה. לאזנו של
הישראלי, בעל הזכרון, קצת לא נעים לשמוע ברדיו על פעולות
"טיהור" שגרתיות נגד המורדים באלג'יר. כותרות צנועות
בתחתית העיתונים מספרות על 69 מורדים שנהרגו בפעולה
מעין זו. 23, 48, כל מיני מספרים סתמיים.

בגלל צירוף נסיבות משונה, מעודדת עובדה זו את האהדה
לישראל כאן, ובכמה עיתונים ישראליים קראתי שחבל לישראל
וצרפת ולמערב בכלל להפסיד עמדת-כוח כה חיונית כמו צפון
אפריקה. המפליא הוא שאנשים עתרים צועדים כאן בראש המחנה,
ואין אפילו כלב מאולף שינהיג אותם.

אותו פוג'אר אינו סתם תנווני קטן ואופורטוניסט כפי שנדמה
לרבים. הוא הסכנה האיומה ביותר המאיימת על צרפת. הוא
פעיל מאד בשיטה זו, והעיתונים מלאים אותו. הנה הפגנת מתאה
של החתונים. והנה ועד למען העלאת המוראל בצבא. ועתה
נטייה ירו לארגון האכרים העולים במספרם ובכוחם פי כמה
וכמה על החתונים.

השנה סבלה החקלאית קשה בגלל הכפור שכיסה את השדות,
והנוקים הגיעו למיליארדים של פראנקים. וכמו בכל שנה, (אם
אין כפור יש בצורת), נחלצת הממשלה לשלם את הנוקים. אך
אין זה מספיק, וכבר החלה תסיסה ברורם, והאכרים החליטו
לחסום את הכבישים ולמנוע את מעבר המכוניות (עדיין לא עשו
זאת), וכבר יסדו עתון של הוועד להגנת האכר הצרפתי, ועורך
העתון הוא איש פוג'אר, אלקס רוזייר. ותועמלני פוג'אר פשטו
על הכפרים.

מי שרוצה לחזק מצירוף זה של הון גדול, חקלאות זעירה
ומנוונת, התיישבות קולוניאליסטית, מיליטריזם, שוביניזם ואנטי-
שמיות, יכול לחזק. גם מאחד כשם אדולף צחקו בתחילה ואמרו
שזה לא כל-כך נורא ורציני.

הקליפה התרבותית והדמוקרטית היא דקה להפליא, וצרפת
אינה האקדמיה של צרפת. בתוך הארץ, באזורים החקלאיים,
צרפת היא ארץ נחשלת ומפגרת מבחינה חברתית, כלכלית,
תרבותית ומכל בחינה שהיא. אין זה מקרה שבחוף תנועה תמימה
זו מצאו להם מקום כל שרידי הפאשיזם של צרפת, שעד לפני
כמה שנים לא העזו להרים ראש.

עני ישראלים ויהודים

ימי הפגרה יצאתי קצת לטייל בנורמנדיה, אחד האזורים
הפוריים ביותר של צרפת. חלפנו על פני כפרים עשירים.
ליד כל ביקתת אכרים חנתה מכונית סיטרואן או רנו. איש אחד
בעל שפמפם בצבע הטבק לקח אותנו במכוניתו. התברר שהוא

* אחד מאנשי וישי לשעבר, התופס כיום מקום חשוב בחיים
המדיניים.

יצטרך לא רק להיות מסוגל לשמור על
עצמו. הוא חייב עתה לשלוט גם בשטח מי
סביבו.

גם זה אינו מספיק. הפירצות בין הישור
בים גדולות מדי, והפירצה קוראת לפידאין.
כל תכנית ההתישבות, כל קצב ההתישבות,
חייבים להתאים את עצמם למציאות החדשה.
זוהי תביעה גדולה לנוער העברי.

דינת ישראל הפכה עתה למדינת
ספר. כל אדם החי בישוביה ונע על
כבישה הוא לוחם פוטנציאלי. יהיה זה רק

במשך שבע שנים ארוכות היתה המדינה
מחולקת לשני חלקים: הספר והמרכז. הספר
ניהל מלחמה פרטית מיומית ונשכחת,
ביצר את עצמו על חשבוננו וקיבל על עצמו
מעמסה נוראה של שמירה ועבודה. לתשע
עשיריות של האוכלוסיה האזרחית במדינה
לא נגע הדבר במאומה.

מצב זה הפך החל מהשבוע,
נחלת העבר הרחוק. כי עתה הגיע
הספר לחולון ונרמתיגן, לבתי-הגלים
ולקריית-חיים.

ישנו במדינה ויכוח על ההגנה-המרחבית.
הפידאין סיימו ויכוח זה. כל ישוב עברי